

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8To/28/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7614010316
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Karol Kučera
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7614010316.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Karola Kučera a sudcov JUDr. Martina Michalanského a JUDr. Daniely Mitterpákovovej v trestnej veci proti obžalovanému I. G., pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák. a iné, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 3T/99/2014 zo dňa 7. 4. 2015 na verejnom zasadnutí konanom v Košiciach dňa 18. apríla 2016 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie obžalovaného I. G..

odôvodnenie:

Okresný súd Spišská Nová Ves rozsudkom sp. zn. 3T/99/2014 zo dňa 7. 4. 2015 uznal obžalovaného vinným zo zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák. a z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., ktorých sa mal dopustiť tak, že

dňa 14. septembra 2013 okolo 22.30 hod. v Spišskej Novej Vsi, na ulici Hanulovej, na chodníku bytového domu č. 53, po predchádzajúcom požití alkoholu a po tom, čo poškodený T. L. vstal zo zeme po predchádzajúcom údere od T. U., tomuto dal facku, po ktorej poškodený spadol na zem, kde ho opakovane kopal do tela a následne mu vytiahol peňaženku so sumou najmenej 600,-€ zo zadného vrečka nohavíc, čím poškodenému T. L. spôsobil škodu najmenej vo výške 600, - €,

Súd mu za to uložil podľa § 188 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 41 ods. 1 Tr. zákona, § 38 ods. 2 Tr. zákona úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 rokov a podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona na výkon trestu ho zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku uložil obžalovanému povinnosť zaplatiť poškodenému T. L., nar. X.X.XXXX, bytom V., kolónia XX/X, škodu vo výške 600 €.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný, ktoré písomne odôvodnil.

V písomnom odôvodnení podaného odvolania obžalovaný namietal rozhodnutie okresného súdu o vine, pretože má zato, že jeho vina v danom prípade nebola dostatočne preukázaná.

Napadnutý rozsudok považuje principiálne za nesprávny a to z dôvodu, že nemožno uznať vinu obžalovaného len na základe výpovede spoluobvineného, bývalej priateľky a čiastočne poškodeného (ktorý pôvodne usvedčoval zo spáchania skutku T. U.).

Obžalovaný navrhol, aby krajský súd rozhodol v súlade s ustanovením in dubio pro reo, pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný, obžalovaného v celom rozsahu spod obžaloby oslobodil,

alternatívne, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. a/, c/, d/ Tr. por. vec zrušil a vrátil okresnému súdu, aby vec opätovne prejednal a vo veci opätovne rozhodol.

Na podklade takto podaného odvolania odvolací súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

V konaní, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku postupoval okresný súd v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku a vykonal na hlavnom pojednávaní všetky potrebné dôkazy, majúce význam pre rozhodnutie o vine a treste, tieto dôkazy vyhodnotil v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. a dospel tak ku správny skutkovým a právnym záverom.

V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. okresný súd jasne a zreteľne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, pričom sa dôsledne zaoberal aj obhajobou obžalovaného.

Krajský súd si v celom rozsahu osvojil správne a zákonné odôvodnenie napadnutého rozsudku, nemal žiadne pochybnosti o závere okresného súdu, že obžalovaný sa dopustil konania tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti napadnutého rozsudku a keďže sa so závermi okresného súdu stotožňuje, tak na ne ako na správne a zákonné v podrobnostiach poukazuje.

Okresný súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie na podklade obžaloby okresného prokurátora pre žalovaný skutok, kde bol okrem obžalovaného I. G. obžalovaný aj T. U. a obidvaja boli obžalovaní zo spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák. v súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák.

Po rozsiahlom vykonanom dokazovaní na hlavnom pojednávaní okresný súd rozhodol v tejto trestnej veci rozsudkom, ktorým uznal obžalovaného G. vinného zo zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák. v súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. a vec obžalovaného T. U. podľa § 280 ods. 2 Tr. por. postúpil Okresnému úradu v Spišskej Novej Vsi, Odboru všeobecnej vnútornej správy na prejednanie ako priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d/ zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v platnom znení. Toto rozhodnutie o postúpení veci vo vzťahu k obžalovanému T. U. nadobudlo právoplatnosť dňa 7. 4. 2015.

Krajský súd preto v súlade s podaným odvolaním preskúmal len napadnutý rozsudok a vo veci pôvodne obžalovaného T. U., ktorého uznesenie o postúpení veci nadobudlo právoplatnosť sa nezaoberal.

Krajský súd zistil, že okresný súd na hlavnom pojednávaní zákonným spôsobom vykonal všetky dôkazy a z procesného hľadiska krajský súd nezistil žiadne pochybenie pri postupe okresného súdu vo vykonávaní dôkazov.

Okresný súd po výsluchu obžalovaných, poškodeného, ako aj svedkov a prečítaní listinných dôkazov dospel k skutkovému záveru, že obžalovaný I. G. spoločne s T. U. požili alkoholické nápoje pri kotolni na ul. Baníckej medzi blokmi č. 7, 8 a 9, potom prešli na ulicu Hanulovú, kde na chodníku bytového domu č. 53 pred červeným oplotením došlo k fyzickému napadnutiu poškodeného, pri ktorom poškodený utrpel iba drobné zranenia. Okresný súd správne zistil, že miesto činu bolo jednoznačne zistené na podklade zápisnice o ohliadke miesta činu, o previerke výpovede obžalovaného T. U., ako aj výpovede vtedy ešte obžalovaného T. U., poškodeného, ako aj svedkyň I. W. a B. V., ktorí miesto činu zhodne označili.

Po vykonanom dokazovaní okresný súd dospel k záveru, že skutok, ako ho vyhlásil okresný súd spáchal obžalovaný I. G.. Z jeho spáchania bol usvedčený spoluobžalovaným T. U., pretože výpoveď v podstatných okolnostiach T. U. bola v súlade s výpoveďou poškodeného, svedkyne B. V. a svedkyne I. W.. Pri tomto zistení skutkového stavu aj podľa názoru krajského súdu okresný súd dôsledne vyhodnocoval jednotlivé výpovede, ako aj osobnú obhajobu obžalovaného G. a pre ustálenie skutkového stavu vychádzal aj z výpovede poškodeného vo vzťahu k obžalovanému I. G. tak, ako na to poukázal

okresný súd a to ovplyvňovaním poškodeného v bare pred konfrontáciu U. - L. s tým, aby vypovedal proti U., ako aj obdobné ovplyvňovanie B. V. po skutku.

Okresný súd následne dospel k právnomu záveru, že z výsledkov dokazovania nebolo preukázané, aby spoločne s obžalovaným I. G. konal po vzájomnej dohode aj T. U., t. j. že by žiadal o vydanie peňazí poškodeného, že by ho kopol do oblasti tela a nakoniec mu odcudzil peňaženku. Z vykonaného dokazovania okresný súd mal dokázané, že bol to práve I. G., ktorý do poškodeného opakovane kopal a následne mu vytiahol peňaženku so sumou najmenej XXX eur zo zadného vrecka nohavíc. U., že poškodený mal v inkriminovanom čase túto sumu pri sebe bolo preukázané aj z výpovede poškodeného v spojitosti s výpisom z jeho účtu, kde bolo dokázané, že pred skutkom vybral sumu XXX eur dňa XX. 9. 2013. Súd ustálil odcudzenú sumu v hodnote najmenej 600 eur, pretože o tejto sume vypovedali všetky osoby, okrem poškodeného, ktorí vzhľadom na odstup času od výberu peňazí nevyhlúčili možnosť aj prípadného minútia určitej čiastky poškodeným.

Aj tento vykonaný dôkaz je aj podľa názoru krajského súdu v súlade s výpoveďou poškodeného a s ostatnými vykonanými dôkazmi, na ktoré podrobne poukázal okresný súd a aj podľa názoru krajského súdu bolo dostatočným spôsobom preukázané, že poškodenému T. L. pri skutku bolo odcudzené za použitia násillia najmenej 600 eur.

Aj krajský súd dospel k záveru, že skutok sa stal a že ho spáchal obžalovaný I. G. tak, ako na to podrobne poukázal okresný súd v napadnutom rozsudku.

Právny názor okresného súdu, že obžalovaný po subjektívnej, i objektívnej stránke naplnil skutkovú podstatu zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák. je zákonný, pretože bolo preukázané, že obžalovaný I. G. proti inému použil násillie v úmysle zmocniť sa cudzej veci. Použitie násillie bolo preukázané z konania obžalovaného, ktorý poškodeného, keď spadol na zem, kopal do tela a následne mu vytiahol peňaženku z vrecka nohavíc s peniazmi, ktoré si ponechal. Aj podľa názoru krajského súdu konanie obžalovaného, ktorý použil násillie voči poškodenému smerovalo k zmocneniu sa veci poškodeného a to konkrétne jeho peňaženky, v ktorej boli peniaze. Veľmi logický je aj záver okresného súdu, že bol to práve obžalovaný, ktorý od začiatku mal motív a to konať v úmysle zobrať poškodenému peniaze, pretože využil situáciu, keď najprv vtedy ešte obžalovaný T. U. dal facku poškodenému a toto bolo v úzkej súvislosti aj s konaním obžalovaného, ktorý navrhol tzv. okradnutie poškodeného ešte pre skutkom.

Zákonný je aj právny názor okresného súdu, keď skutok posúdil aj v jednočinnom súbehu so zločinom lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák. a prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., pretože obžalovaný sa dopustil fyzicky a na mieste prístupnom verejnosti výtržnosti najmä tým, že napadol iného a skutku sa dopustil v centre mesta Spišská Nová Ves na chodníku pred bytovkou.

Okresný súd uložil obžalovanému pre zbiehajúcu sa trestnú činnosť trest odňatia slobody v trvaní 3 rokov nepodmienečne podľa § 188 ods. 1 s použitím § 41 ods. 1 a § 38 ods. 2 Tr. zák.

Pri rozhodovaní o treste vychádzal z ustanovení § 31 a § 34 a v zmysle § 34 ods. 3 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadol najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, na osobu obžalovaného, jeho pomery, možnosti jeho nápravy.

Okresný súd u obžalovaného nezistil žiadnu poľahčujúcu, ani priťažujúcu okolnosť a trest vymeral v rámci zákonom ustanovenej trestnej sadzby za najprísnejší zo zbiehajúcich sa trestných činov.

Pri ukladaní trestu tak, ako to zistil krajský súd, okresný súd ďalej veľmi podrobne vyhodnotil osobu obžalovaného I. G. a poukázal na jeho predchádzajúce odsúdenia z roku XXXX a XXXX, kde platí fikcia, že sa na neho hľadí, ako keby nebol odsúdený. C. súd pri osobe obžalovaného ďalej poukázal na trestný rozkaz C. súdu U. Nová Ves sp. zn. 5T/254/2012, ktorý nadobudol právoplatnosť 25. 7. 2013, kde bol odsúdený pre prečin spolupáchateľstva krádeže podľa § 20, § 212 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. na trest odňatia slobody v trvaní 3 mesiacov so skúšobnou dobou do 26. 10. 2014, pričom doposiaľ nebolo rozhodnuté o osvedčení. Naposledy bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Spišská Nová Ves p. zn. 3T/262/2013 zo dňa 27. 12. 2013 pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák.

a výtržnictva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. a bol mu uložený peňažný trest vo výške 300 eur, ktorý zaplatil dňa 16. 2. 2015.

Po vyhodnotení aj osoby Lukáša G. okresný súd mal zato, že účel trestu sa môže dosiahnuť iba uložením nepodmienečného trestu a to aj vzhľadom na osobu obžalovaného, ktorý má sklony páchať trestnú činnosť a teraz posudzovanej predmetnej činnosti sa dopustil v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia.

S týmto právnym záverom okresného súdu vo vzťahu k vyhodnoteniu všetkých zákonných kritérií ukladania trestu, ako aj uložením nepodmienečného trestu sa krajský súd v celom rozsahu stotožňuje, pretože uložený trest považuje za zákonný. Krajský súd zvyrazňuje, že okresný súd veľmi podrobne zdôvodnil druh a výšku nepodmienečného trestu a veľmi správne poukázal aj na osobu obžalovaného, ktorý aj podľa názoru krajského súdu má sklony k páchaniu najmä násilnej trestnej činnosti, čo bolo bezpochyby preukázané z jeho predchádzajúcich odsúdení, na ktoré poukázal okresný súd.

Okresný súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, keďže obžalovaný nebol doposiaľ vo výkone trestu odňatia slobody a aj tejto výrok okresného súdu je v úplnej zhode s ustanovením § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák.

Výrok okresného súdu o náhrade škody tak, ako to zistil krajský súd, má úplnú oporu vo vykonanom dokazovaní, pretože nárok poškodeného bol uplatnený včas a riadne a v konaní bolo preukázané, že škoda bola spôsobená trestným činom, za ktorý bol obžalovaný I. uznaný vinným.

To boli dôvody, pre ktoré krajský súd rozhodol v zmysle výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.